



**AVIZ**  
**referitor la proiectul de Lege pentru protecția persoanelor  
în privința prelucrării datelor cu caracter personal  
și libera circulație a acestor date**

Analizând proiectul de Lege pentru protecția persoanelor în privința prelucrării datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, transmis de Secretariatul General al Guvernului cu adresa nr.25 din 22.02.2001,

**CONSILIUL LEGISLATIV**

În temeiul art.2 alin.1 lit.a din Legea nr.73/1993 și art.48(2) din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului Legislativ,  
**Avizează favorabil proiectul de lege**, cu următoarele observații și propuneri:

**I. Observații generale**

1. Proiectul de lege are ca obiect de reglementare instituirea unor norme prin care se asigură protecția persoanelor cu prilejul prelucrării și circulației datelor cu caracter personal, în concordanță cu prevederile Directivei 95/46/EC a Parlamentului european.

Sunt reglementate, în principal: normele de prelucrare a datelor cu caracter personal, drepturile persoanelor în procesul prelucrării, confidențialitatea și securitatea operațiilor, transferul în străinătate a datelor personale, sancțiunile aplicabile ș.a.

2. Din punct de vedere al armonizării proiectului analizat cu reglementările comunitare, semnalăm următoarele:

Adoptarea unei legi care să preia principiile de protecție a persoanei, în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal, prevăzute în dispozițiile **Directivei 95/46/CE**, a fost solicitată în toate rapoartele periodice elaborate până în prezent de Comisia Europeană, rapoarte ce au analizat stadiul de adoptare a **acquisului comunitar de către România**.

Din analiza comparată a proiectului cu Directiva sus menționată rezultă că acesta urmează îndeaproape dispozițiile Directivei și, când este cazul, adaptează normele de bază ale acesteia. Din aceeași analiză rezultă însă și faptul că proiectul preia într-o manieră prea generală următoarele:

**a) excepția de neaplicare**, prevăzută de Directivă, atât în reglementările introductive cât și într-un capitol distinct. Astfel la art.3 din Directivă se prevede că dispozițiile sale nu se aplică: “ ... **prelucrărilor care au ca obiect securitatea publică, apărarea, siguranța statului și activitățile statului în domeniile legate de dreptul penal**”. Apreciem că față de detalierea prevăzută în actul comunitar, prevederile de la punctul 5 și 6 ale art.2 din proiect este mult prea generală și va da naștere la interpretări diferite în practică.

**b) prevederea restrictivă (de protecție)** în ceea ce privește libera prelucrare a datelor cu caracter personal în scopuri jurnalistice sau artistice și literare, în sensul că și aici se impune să se realizeze echilibrul între **libertatea de expresie și protecția vieții private**. Sub acest aspect proiectul prevede la art.26 alin.6 libertatea de utilizare neîngrădită (spre deosebire de art.9 alin.2 unde se limitează această libertate în sensul prevăzut de Directivă);

**c) la art.11 din proiect s-a prevăzut numai termenul de 15 zile (alin.3), în timp ce Directiva face precizare nu numai asupra termenului ci și asupra cheltuielilor ocazionate de cerere, care nu trebuie să fie “excesive”;**

**d) la art.19 din proiect ar trebui inserate (conform dispozițiilor din Directivă) prevederea că persoanele care reprezintă autoritatea de supraveghere au obligația păstrării confidențialității informațiilor asupra datelor la care au avut acces, și după încetarea activității în acest domeniu.**

**În concluzie, cu excepția observațiilor menționate mai sus, apreciem că proiectul se armonizează cu reglementările**

**comunitare, iar adoptarea lui reprezintă un pas important în preluarea acquis-ului comunitar.**

3. Dispozițiile art.18 alin.(1) din proiect, se referă la **constituirea** autorității de supraveghere, ale cărei atribuții urmează să fie exercitate de Avocatul Poporului.

Soluția ni se pare a fi, principial, nejuridică, **deoarece atribuțiile noii autorități constituite nu pot fi exercitate de către o altă persoană juridică.**

De fapt, prin proiect **nu se constituie** nici o autoritate de supraveghere ci numai se abilitează instituția Avocatul Poporului cu rolul și atribuțiile de autoritate de supraveghere a activităților de prelucrare a datelor personale. Propunem de aceea reformularea corespunzătoare a textului.

Potrivit Constituției și legii sale de organizare și funcționare, Avocatul Poporului este instituția special abilitată să asigure apărarea drepturilor și libertăților cetățenilor în raporturile acestora cu autoritățile publice. El are competența legală de a cere oricăror autorități sau funcționarilor administrației publice încetarea încălcării drepturilor și libertăților cetățenești, inclusiv repararea pagubelor.

În acest context, controlul atent pe care instituția Avocatul Poporului urmează să-l facă pe linia protecției persoanelor în legătură cu prelucrarea datelor cu caracter personal și cu libera circulație a acestor date se înscrie în coordonatele generale ale specificului instituției.

Este evident că în urma adoptării prezentului proiect Avocatul Poporului urmează să-și diversifice preocupările, intervenind prompt și competent și asupra acestei zone, extrem de sensibile din punct de vedere al protecției drepturilor și libertăților cetățeanului.

Având în vedere că prin proiect se modifică, implicit, Legea nr.35/1997 privind organizarea și funcționarea Avocatului Poporului prin acordarea unor noi competențe acestei instituții, sugerăm ca proiectul să cuprindă și dispoziții de modificare expresă a legii respective, ținând cont de faptul că aceasta este lege organică.

În acest context, va trebui revăzută și dispoziția din art.23 din proiect potrivit căreia împotriva oricărei decizii a autorității de supraveghere, operatorul se poate adresa instanțelor judecătorești, deoarece potrivit art.20 din Legea nr.35/1997, **actele Avocatului**

**Poporul emise în exercitarea atribuțiilor sale nu pot fi supuse controlului parlamentar și nici controlului judecătoresc.**

## **II. Observații de redactare și de tehnică legislativă**

1. Pentru a răspunde exigențelor de tehnică legislativă prevăzute de art.39 alin.(2) din Legea nr.24/2000, proiectul trebuie să cuprindă formula introductivă consacrată și anume: “Parlamentul României adoptă prezenta lege”.

2. **La art.3 lit.a)**, având în vedere dispozițiile art.35 alin.(3) din Legea nr.24/2000, conform cărora folosirea parantezelor nu este recomandată, sugerăm următoarea redactare pentru textul art.3 lit.a):

“a) *date cu caracter personal* reprezintă orice informație referitoare la o persoană fizică determinată sau determinabilă, **denumită persoană vizată**”.

Totodată, recomandăm eliminarea ca inutil a cuvântului “prelucrarea”, încadrat între paranteze, din cuprinsul art.3, lit.b).

3. **La titlul art.4**, pentru un plus de rigoare în înțelegerea corectă a sensului acestuia, propunem înlocuirea expresiei “Calitatea datelor”, prin expresia “Caracteristicile datelor ...”.

**La alin.(1) lit.d)** a acestui articol, din rațiuni de redactare proprii stilului normativ, sugerăm înlocuirea sintagmei “pentru aceasta”, prin expresia “în acest scop”.

4. **La art.5 alin.(2)**, unde sunt prevăzute situațiile în care prelucrarea datelor cu caracter personal se poate face fără consimțământul persoanei vizate, apreciem că ipotezele prevăzute la lit.c), d) și e) nu sunt în concordanță cu dispozițiile art.26 alin.(1) din Constituție, potrivit cărora autoritățile publice au obligația să respecte și să ocrotească viața intimă, familială și privată.

Această observație este valabilă, în mod corespunzător, și pentru art.7 alin.(2) lit.b) și d).

5. **La art.7 alin.(4)**, nu se înțelege ce se dorește prin sintagma “Prezentul articol nu se aplică ...” deoarece acesta cuprinde atât regula cât și excepțiile de la regulă.

6. **La art.8 alin.(3)**, pentru mai multă precizie și rigoare normativă, propunem înlocuirea expresiei “cerută în prealabil autorizația”, prin expresia “cerută și obținută în prealabil autorizația”.

7. **La art.9 alin.(1)**, pentru un spor de rigoare normativă, propunem înlocuirea expresiei “pedepse penale”, prin cuvântul “pedepse”, pedeapsa fiind, prin natura ei, o instituție a dreptului penal.

**La alin.(2)** al acestui articol, este de semnalat că textul este prevăzut, în mod identic, și la art.7 alin.(4) și art.8 alin.(6). Sugerăm ca ele să constituie obiectul unei singure dispoziții, în finalul Capitolului III, care să “acopere” toate cele trei ipoteze. În plus, semnalăm că partea de debut a acestui alineat se referă în mod greșit la “prezentul articol”, în loc de “alin.(1)”.

**8. La art.14 alin.(1)**, pentru un plus de rigoare în formularea textului, propunem revederea acestuia și înlocuirea sintagmei “randamentul profesional” prin expresia “competența profesională”, aceasta fiind mai adecvată contextului dat.

**9. La art.15**, pentru un plus de precizie a dispoziției în cauză, este necesar să se prevadă care “instanță competentă” este avută în vedere: cea de drept comun sau cea de contencios administrativ.

**10. La art.17 alin.(1)**, propunem ca textul să debuteze prin expresia “Operatorul este obligat ...”, în loc de “Operatorul va fi obligat”.

**11. La art.18 alin.(4)**, se prevede că autoritatea de supraveghere, respectiv Avocatul Poporului, publică, anual, un raport de activitate.

Apreciem că textul nu este în concordanță cu prevederile art.57 din Constituție, întrucât singurul raport anual pe care această autoritate publică are obligația să îl prezinte, este cel prezentat celor două Camere ale Parlamentului. În plus, nici nu se precizează unde urmează a se publica acest raport.

**12. La art.21 alin.(4) și (5)**, precum și la **art.34(2)**, se face referire la “regulamentul de organizare și funcționare a autorității de supraveghere”. Deoarece atribuțiile acestei autorități sunt exercitate de Avocatul Poporului, din text nu rezultă, cu precizia necesară, dacă acest regulament este altul decât cel pe care îl are, în prezent, Avocatul Poporului. Este necesar ca textul să fie reformulat, pentru a exprima mai clar voința inițiatorului.

**13. La art.22 alin.(4)**, în mod greșit se prevede sesizarea organelor de urmărire penală și când fapta constituie **contravenție**, deoarece aceste organe sunt competente numai în cazul **infracțiunilor**.

**14. La art.23 alin.(1)**, pentru un plus de precizie normativă, este necesar să se prevadă dacă se are în vedere instanța de drept comun

sau cea de contencios administrativ. Totodată, sugerăm reformularea părții finale a art.23 alin.(2), astfel:

“. . . sau de la data comunicării, **în caz de lipsă a părților**”.

**15. La art.25 alin.(3)**, pentru mai multă rigoare normativă, propunem înlocuirea expresiei “în paragrafele anterioare”, prin expresia “la alin.(1) și (2)”.

**16. La art.26 alin.(4) teza finală**, se face referire la garanții care se stabilesc prin “clauze **contractuale**”, fără a se preciza în prealabil că se încheie un contract.

**17. La art.26 alin.(6)** apreciem necesar ca textul să fie corelat cu prevederile art.9 alin.(2) din proiectul de lege, unde se limitează libertatea de prelucrare a datelor cu caracter personal în sensul prevăzut de Directivă. Or, dispozițiile alin.(6) al acestui articol nu mai conțin asemenea limitări.

**18. La art.27 lit.d)**, se are în vedere ca transferul de date să fie permis “când este necesar pentru satisfacerea unui interes public **major**”, fără a se preciza în care situații interesul public are un asemenea caracter.

**19. La art.28**, semnalăm că trimiterea ar trebui să se facă la dispozițiile art.19, nu la cele ale art.18, cum se prevede în text.

**20. La art.30**, teza a doua, privind majorarea limitelor amenzii contravenționale dacă s-a cauzat persoanelor vizate un prejudiciu, constituie o inovație ajuridică și propunem să fie eliminată din proiect. În principiu, prejudiciul poate fi recuperat potrivit legii, și, în general, el nu poate influența sancțiunea aplicabilă.

**21. La art.31**, textul instituie o reglementare **în alb**, nefiind concretizat conținutul deciziilor luate de autoritatea de supraveghere, pentru a putea aprecia că refuzul îndeplinirii lor poate avea caracter contravențional și că ar prezenta un pericol social căreia i-ar corespunde o sancțiune în limitele stabilite. Pe de altă parte, trebuie avut în vedere faptul că autoritatea de supraveghere nu are competența stabilirii conținutului faptelor contravenționale, nefiind prevăzută în Legea nr.32/1968 între emitenții actelor normative cu caracter contravențional. De aceea, propunem ca textul art.31 să fie eliminat din proiect.

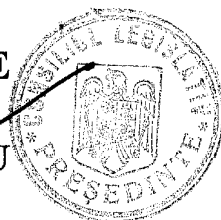
**22. La art.33 alin.1**, trebuie făcute precizări cu privire la **personalul anume împuternicit** să constate contravențiile și să aplice

sanctiunile, determinarea acestuia fiind prea generală și impersonală, întrucât nu orice persoană, fără vreo legătură cu autoritatea de supraveghere sau cu problematica actului normativ, ar putea fi împuternicită în acest sens.

**Alineatul 3** al acestui articol propunem să fie eliminat, deoarece destinația amenzilor contravenționale este stabilită prin legea privind regimul general al contravențiilor, iar încasarea taxei de notificare, neavând nici o legătură cu contravențiile, nu își are locul în cadrul acestui articol.

p. PREȘEDINTE

  
Dragoș ILIESCU



București

Nr. 173/01.03.2001